

Sarı Sendikaların İhanetine Karşı Mücadeleyi Yükseltelim; 26 Mayıs Eyleminin Haklı Taleplerini Alanlara Taşıyalım!

Emperyalist - kapitalist dünya sisteminin, 21. yüzyılın bu ön günlerinde içerisine yuvarlanmış olduğu büyük iktisadi kriz, dünyada ve ülkemizde açlık, sefalet ve zorbalık koşullarını büyüterek devam ediyor.

Bugün, tarımı ve sanayisi IMF ve DB politikalarıyla tasfiye edilerek, ülke ekonomisi sıcak paraya bağımlı hale getirilen ve neredeyse tek girdi kalemi olan turizm dolayısıyla da Avrupalı orta-üst ve üst sınıfların, eğlence mekânına, uşaklarına dönüştürülmüş olan Yunanistan ve Yunanistan halklarının sokaklara taşan haklı öfkesi; dünya ölçeğinde artan yoksullaşma ve baskının karşısında, 21. yüzyılın büyük emekçi kalkışmalarının da göstergelerinden birisi olarak değerlendirilmelidir.

Ülkemizde, 2008 sonbaharından itibaren, yavaş yavaş da olsa artan bir ivmeyle, büyük şehirlerde ve küçük sanayi işletmelerinin yoğunlaştığı havzalarda görünür olmaya başlayan işçi-emekçi hareketlilikleri de bu sürecin, halk hareketi cephesinden bir karşılığı olarak okunmalıdır.

Hiç şüphesiz, 2010 içerisinde patlak veren ve halihazırda devam eden TEKEL direnişi; yanı sıra bu büyük direnişin itimiyle hareketlilik kazanan İstanbul'daki İtfaiye, Esenyurt ve Marmaray işçilerinin direnişleri, Antep'teki Çemen Tekstil işçilerinin direnişi...; işçi-emekçi hareketi açısından içerisinden geçmekte olduğumuz sürecin en önemli itici kuvvetleri oldular.

2000'li yıllarla birlikte, halkın devrimci mücadelesine karşı uygulamaya konan ideolojik, politik ve örgütsel tasfiye süreci, her geçen günde yelpazesini yeni renklerle zenginleştiren neo-liberal, reformist sol ve sarı sendikal cephenin marifetlerini de bütün olumsuz sonuçlarıyla bir bir ortaya çıkarmıştır.

Örgütlü işçi, köylü ve emekçiler açısından berrak olan bu durum, bugün, daha geniş yığınlar tarafından da görülebilmekte, ifade edilmekte fakat devrimci, demokratik örgütlü halk güçlerinin siyasal ve örgütsel hareket kabiliyetlerinin mevcut sınırlılıklarından ötürü, bu cephenin sözde “emek ve demokrasi mücadelesi”nin kulvarına sürüklenmekte ve etkisizleştirilmektedir.

İşte böylesi bir ortamda, hâlihazırda devletin tarımı tasfiye politikalarına karşı ayakta olan, bir çıkış yolu arayan üretici köylülüğün bölgesel eylemlilikleriyle birleşmek bir yana; büyük şehirlerdeki ve kimi küçük sanayi işletmelerinin yoğunlaştığı birkaç havzadaki işçi-emekçi eylemleri dahi “uyarı grevleri” ve “genel eylemler”le birlikte içi boşaltılarak, sisteme entegre edilmektedir.

TÜRK-İŞ, DİSK, KAMU-SEN ve KESK tarafından 22 Şubat 2010 tarihinde ilan edilen 26 Mayıs genel eylemine iki hafta gibi az bir zaman kalmasına rağmen hemen hiçbir çalışmanın yapılmıyor olması sendikaların gerçek niyetlerini bir kez daha açığa çıkarmıştır. Sendikaların “genel grevi örgütlemeye hazırız” açıklamaları ciddiyetsiz bir yaklaşım olmanın yanında gerçekleri çarpıtma üzerine kuruludur.

Sarı sendikaların bu yaklaşımları özellikle TEKEL direnişinin her aşamasında kendisini göstermiştir. Onları 26 Mayıs genel eylemine sürükleyen temel etmen TEKEL direnişini sürece yayarak etkisizleştirme ve nihayetinde bitirme hedefiydi. 4 Şubat eyleminden bu güne uzanan süreç hatırlanacak olursa sendikaların işçi sınıfına yönelen açık ihaneti çarpıcı bir şekilde görülecektir.

Sendikalar 26 Mayıs'ta zayıf, güçsüz, etkisiz bir eylem tertip ederek hem işçi sınıfının hak alma mücadeleleri içerisinde önemli

anlamları olan “grev, genel grev, iş bırakma” gibi kavramların içini boşaltmakta, hem geniş kesimlerle demokrasi güçleri arasına mesafe koymakta, hem de direnişteki işçilerinin birliğini tamamen kırmaya yönelmektedir. Sendikalar cephesinden 26 Mayıs'ın anlamı budur! TÜRK-İŞ, DİSK, KAMU-SEN ve KESK yönetimlerinin tamamı sınıf işbirlikçi tutum içerisindedir.

Sendikalar 26 Mayıs'a dair adım atmazken yakın zamandaki en kayda değer açıklamaları ise Taksim 1 Mayıs'ında TÜRK-İŞ ve Mustafa Kumlu şahsında sendika ağalarını protesto eden işçileri “provokatör”; kendilerini ise emek hareketinin temsilcileri ilan etmek oldu! Bu gelişmeler ülkemiz hâkim sınıflarının saldırılarının ulaştığı aşamayı göstermesi bakımından çarpıcıdır.

Hâkim sınıflar sarı sendikalar vasıtasıyla, halk sınıf ve katmanlarının bilinçlerini muğlaklaştırmakta, bir yığın düzmece gündemiyle oyalamakta, apolitize etmekte, örgütsüzleştirmekte, parçalamakta ve devrimci potansiyeli silikleştirmektedir.

Halkın örgütlü güçleri ise ne yazık ki bu büyük cendere karşısında, devrimci ve ilkeli mücadele platformlarında bir araya gelerek, gerek kitle faaliyetlerinde gerekse de neo-liberal ve sarı sendikal bürokratizme karşı mücadelede gereken başarıyı gösterememektedir.

Halk güçlerinin bu durumu sarı sendikal cephenin yanlış anlayışının daha fazla yayılmasına ve bahsini yaptığımız olumsuzlukların genişlemesine hizmet etmektedir. Devrimci, demokratik, ilerici güçler 26 Mayıs eyleminin taleplerini sahiplenmektedir. Fakat bu talepleri yaşamla buluşturma konusunda yetersiz kalınmıştır. Devrimci-demokratik güçler sarı sendikal cepheye karşı bizzat sendikalar içerisinde gerekli mücadeleyi yürütmemiş, 26 Mayıs eyleminin taleplerinin geniş kesimlerle buluşturma konusunda hiçbir adım atmamıştır.

Mevcut durum 26 Mayıs günü nasıl bir “genel eylemin” gerçekleşeceğini göstermektedir. Gerçekliği görmeden yapılan çağrıların anlamı olmadığı gibi 4 Şubat ve 1 Nisan eylemlerinin akıbetine uğramaktan kurtulamayacaktır.

Bu olumsuz duruma rağmen kalan 2 haftada yapılabilecekler azami düzeyde hayata geçirilmelidir. Yapılacak çalışmalar işçi direnişleriyle birleştirilerek devam ettirildiği oranda karşılık bulacaktır. Aksi halde sarı sendikal cephenin peşinden sürüklenen, onun yanlışlarına kan taşıyan ve giderek düzeniçileşen bir hatta sürüklenmek kaçınılmaz olacaktır.

Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), örgütlü işçiler, köylüler, emekçiler, gençler, kadınlar ve diğer halk sınıf ve katmanları açısından içerisinden geçmekte olduğumuz tasfiye, düzeniçileşme ve imha konseptine karşı, demokratik haklar için mücadelede; devrimci, demokratik ilkeli eylem ve mücadele birlikteliklerini zorlamakla birlikte, bugün dünden, çok daha kararlı bir şekilde kendi örgütsel ve politik kabiliyetlerini yükseltme iradesini, var olan emekçi kitle hareketleri içerisinde inşa etmeye devam edecektir.

DHF, örgütlü olduğu tüm yerelerde, var olan tüm emek ve demokrasi güçleriyle birlikte, “26 Mayıs Genel Eylemi'ne” birim birim hazırlanarak, alanlarda olacaktır.

Demokratik Haklar Federasyonu
12 Mayıs 2010

**DEMOKRATİK
HAKLAR
FEDERASYONU**

DEMOKRATİK HAKLAR FEDERASYONU

Şehit Muhtar Mahallesi Süslü Saksı Sokak No:11 Kat:4 Beyoğlu/İSTANBUL | www.demokratikhaklarfederasyonu.org